

Arrest

nr. 345 381 van 23 april 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestina afkomstig te zijn, op 23 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 februari 2026.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GASPART, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond megedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Palestijnse afkomst te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)” van 9 april 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland op 4 mei 2023 de vluchtelingenstatus toegekend werd en dat zij in het bezit gesteld werd van een Griekse verblijfsvergunning geldig tot en met 2 mei 2026 (AD, map 7, EURODAC MARKED RECORD van 5 oktober 2023 documenten, map 5-documenten, stuk 12-kopie Griekse verblijfsvergunning).

2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Bij beschikking op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet verzocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beide partijen actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. De verwerende partij heeft naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit deze informatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratistische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratistische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door de verwerende partij wordt bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepubliek

Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetwijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

4.1. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat bij haar sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt om te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Verzoekende partij verklaart psychologische problemen te hebben als gevolg van de ingrijpende gebeurtenissen die zij heeft meegemaakt in zowel Gaza als Griekenland. Ter ondersteuning van deze problematiek heeft zij drie medische stukken overgelegd: een medisch onderzoeksverslag, opgesteld bij haar aankomst in België (AD, map 5-documenten, stuk 8) en twee vrijwel identieke psychologische attesten met een summier inhoud, opgesteld door klinisch psycholoog M. S. op respectievelijk 1 oktober 2024 en 8 februari 2025 (AD, map 5-documenten, stukken 9 en 10). Uit deze documenten blijkt dat verzoekende partij kampt met spanningsklachten, slaapproblemen, terugkerende zorgen en moeilijkheden met concentratie. Er wordt niet betwist dat verzoekende partij psychologische problemen heeft. Echter wordt er niet aangetoond dat zij kampt met psychologische problemen of andere elementen die belangrijke gevolgen hebben voor haar zelfstandig functioneren en dat haar psychologische toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt. Verzoekende partij zet nergens concreet uiteen in welke mate haar psychologische problemen haar beletten om haar rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte hiervan zou zijn op haar mogelijkheden om haar rechten in Griekenland uit te oefenen. Los daarvan blijkt dat verzoekende partij in België professionele hulp krijgt voor haar klachten. Tijdens haar gehoor bij het CGVS gaf zij aan dat haar gezondheid momenteel "heel, heel goed" is.

Zij verklaarde zich dankzij de psychologische begeleiding opnieuw beter te voelen (NPO, p. 4). Verder blijkt dat verzoekende partij actief deelneemt aan het maatschappelijke leven in België: zij is voltijds tewerkgesteld, sport geregeld en volgt Nederlandse taallessen (NPO, p. 3-4). Deze omstandigheden wijzen erop dat haar huidige psychologische problemen niet dermate ernstig zijn dat zij haar terugkeer naar Griekenland in de weg zouden staan of belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. Gelet hierop kan niet worden vastgesteld dat haar medische toestand dusdanig ernstig is dat zij op basis daarvan als bijzonder kwetsbaar moet worden beschouwd in het kader van haar verblijf in Griekenland. Er is dan ook geen aanleiding om haar levensomstandigheden in dat land in een ander licht te beoordelen. Tot slot wordt nergens aangetoond dat de noodzakelijke psychologische opvolging in Griekenland onmogelijk zou zijn.

Wat betreft het betoog van verzoekende partij dat zij bijzondere kwetsbaarheid vertoont als gevolg van de mishandelingen die zij door de Griekse autoriteiten zou hebben ondergaan en waardoor zij niet in staat is geweest om in Griekenland een leven op te bouwen, dient vooreerst, in navolging van de

commissaris-generaal, te worden opgemerkt dat de feiten van mishandeling plaatsvonden voorafgaand aan haar asielpcedure in Griekenland. Bijgevolg is deze situatie niet representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Daarnaast, wat betreft haar betoog in verband met het opbouwen van een leven in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij nooit de intentie heeft gehad om in Griekenland te blijven en daar haar leven als statushouder op te bouwen, hetgeen zij uitdrukkelijk bevestigde tijdens het persoonlijk onderhoud, waarbij zij aangaf dat België steeds haar uiteindelijke bestemming was geweest (NPO, p. 10-11). In Griekenland verbleef zij uitsluitend in afwachting van de afgifte van de noodzakelijke documenten om haar reis voort te zetten. Het was dus duidelijk nooit haar intentie om zich in Griekenland te vestigen. Bovendien dient, met betrekking tot het medisch onderzoeksverslag dat werd opgesteld bij de aankomst van verzoekende partij in België – waarin onder meer op basis van ‘krassen’ op haar lichaam wordt gesteld dat zij slachtoffer werd van seksueel geweld in Griekenland (AD, map 5-documenten, stuk 8) – in de eerste plaats te worden benadrukt dat een arts in dergelijke situaties grotendeels is aangewezen op de verklaringen van de patiënt. De vermelding in het attest dat verzoekende partij letsels op haar lichaam vertoont, wordt op zich niet betwist. Echter, de stelling als onderdeel van de “anamnèse infirmière” in het attest dat deze letsels het gevolg zouden zijn van seksueel misbruik in Griekenland kan louter op basis van de vastgestelde lichamelijke tekenen niet met zekerheid worden getrokken en is dus noodzakelijkerwijze gebaseerd op de verklaringen van verzoekende partij. Dat verzoekende partij dit aldus aan de arts heeft meegedeeld, volstaat niet als bewijs dat de feiten zich daadwerkelijk op die manier hebben voorgedaan. Door louter te stellen dat het loutere feit dat verzoekende partij het slachtoffer is geweest van seksueel geweld op zich een verminderde weerbaarheid heeft toont hij niet aan dat bij verzoeker actueel sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die verzoeker heden in belangrijke mate zou verhinderen zijn rechten als statushouder in geval van terugkeer naar Griekenland te doen gelden. Zonder de ernst van dergelijke feiten, indien geloofwaardig, te minimaliseren, dient in dit verband te worden herhaald dat deze ervaringen en de aangevoerde psychologische problemen verzoekende partij niet verhinderen voltijds te werken, te sporten en Nederlandse taallessen te volgen.

Er wordt daarnaast niet ontkend dat de huidige situatie in Gaza gevolgen heeft voor de psychologische toestand van verzoekende partij. Zij toont evenwel niet aan dat zij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat bij haar sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zal verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren, in geval van terugkeer naar deze EU-lidstaat.

Er liggen in casu geen specifieke elementen voor waaruit in hoofde van verzoekende partij een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken die haar bij een terugkeer naar Griekenland zou blootstellen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

4.2. Verzoekende partij is een eenentwintig jarige jongeman zonder bijzondere kwetsbaarheid. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland op 4 mei 2023 de vluchtelingenstatus toegekend werd en dat zij in het bezit gesteld werd van een Griekse verblijfsvergunning geldig tot en met 2 mei 2026 (AD, map 7, EURODAC MARKED RECORD van 5 oktober 2023 documenten, map 5-documenten, stuk 12-kopie Griekse verblijfsvergunning). In het kader van de huidige procedure legt zij een kopie van haar Griekse verblijfsvergunning neer (Map 5 – documenten, stuk 12, Griekse verblijfsvergunning). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Verzoekende partij kan in het verzoekschrift aldus niet dienstig verwijzen naar de algemene informatie betreffende de moeilijkheden bij het hernieuwen en verlengen van Griekse verblijfsdocumenten aangezien haar verblijfsvergunning heden geldig is en zij bij terugkeer naar Griekenland over een geldige verblijfsvergunning zal beschikken.

Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit de verklaringen en gedragingen van verzoekende partij. Allereerst stelt het CGVS op goede gronden vast dat verzoekende partij nooit de intentie heeft gehad om langdurig in Griekenland te verblijven. Nadat zij internationale bescherming had verkregen, verliet zij het opvangkamp en vestigde zij zich in Athene, omstreeks juni 2023. Zij zou pas rond 25 september 2023 haar verblijfsvergunning en reispas hebben ontvangen. Verzoekende partij maakte echter geheel geen gebruik van de voordelen en rechten die verbonden zijn aan het vluchtelingenstatuut. Slechts enkele dagen nadat zij haar Griekse verblijfsdocumenten had ontvangen, die nodig zijn om daadwerkelijk toegang te krijgen tot de socio-economische rechten en voordelen verbonden aan haar vluchtelingenstatus, verliet zij Griekenland (NPO p. 13). Zij verklaarde uitdrukkelijk dat België steeds haar uiteindelijke bestemming was geweest (NPO, p. 10-11). Zoals eerder opgemerkt verbleef verzoekende partij in Griekenland uitsluitend in afwachting van de

afgifte van de noodzakelijke documenten om haar reis voort te zetten. Het was nooit haar intentie om zich in Griekenland te vestigen. Het is voor verzoekende partij dan ook niet mogelijk om op basis van zulk kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de vereiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcurricula in Griekenland. Deze omstandigheden duiden erop dat er geen sprake was van een oprechte intentie om in Griekenland haar leven als statushouder op duurzame wijze vorm te geven, wat de geloofwaardigheid van de door haar gestelde pogingen om aanspraak te maken op de rechten en voordelen verbonden aan de internationale bescherming in Griekenland, aanzienlijk relativeert. Uit haar verklaringen blijkt immers dat verzoekende partij geen ernstige pogingen heeft ondernomen om werk te vinden in Griekenland. Tijdens haar verblijf in Athene zou zij sporadisch naar werk hebben gezocht in restaurants en winkels, maar zij werd daar telkens geweigerd. Bij officiële instanties zou zij evenwel niet zijn langsgeslagen (NPO, p. 15). Dat enkele individuele restaurant- en winkeleigenaars, dan wel -uitbaters, haar geen werk wilden geven, volstaat op zich niet om te besluiten dat zij als begunstigde van internationale bescherming geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in Griekenland. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat de periode waarin zij werk zocht, samenviel met de fase waarin zij nog niet over haar Griekse verblijfsdocumenten beschikte. Kort nadat zij deze documenten uiteindelijk ontving, verliet zij Griekenland (NPO, p. 14-15). Uit het voorgaande kan dan ook geenszins blijken dat verzoekende partij ernstige pogingen ondernomen zou hebben om een duurzaam leven uit te bouwen in Griekenland. Zij maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoonde. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Daarnaast blijkt dat verzoekende partij wel degelijk in staat was zich in Griekenland te handhaven. Vrij kort na haar vertrek uit Lesbos slaagde zij erin om in Athene onderdak te vinden bij iemand die zij daar had leren kennen, en dit nog vóór zij haar Griekse verblijfsdocumenten had verkregen (NPO, p. 15). Bovendien wist zij een reispaspoort te bekomen waarmee zij het land kon verlaten, en slaagde zij erin het nodige geld bijeen te brengen om een vliegticket naar België te boeken (NPO, p. 17). Voormelde elementen wijzen er eveneens op dat verzoekende partij over een zekere mate van zelfredzaamheid beschikt. Zij moet dan ook in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en in haar eigen levensonderhoud te voorzien. Zij maakt geenszins aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij naar algemene landeninformatie wordt verwezen inzake de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient concreet te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

4.3. Waar verzoekende partij doorheen haar verzoekschrift verwijst naar internationale rechtspraak en rechtspraak van de Raad, wijst de Raad erop dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen en heeft geen precedentswaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe concreet aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt.

5. Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

6. Verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve

niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.”

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 5 maart 2026 staat het volgende vermeld:
“De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

De advocaat van verzoeker wenst mondeling te antwoorden op de beschikking van de Raad. Hij verwijst naar de recente arresten van de Raad in Verenigde Kamers. Deze arresten gaan over personen met een statuut in Griekenland wiens ADET verlopen is.

Dit is bij verzoeker niet het geval want zijn ADET is nog geldig tot en met 2/5/2026. De arresten gingen over personen zonder geldige ADET, maar legden ook de nadruk op het belang van andere documenten zoals een AMKA en een AFM. Deze drie documenten samen zijn belangrijk om zich terug te kunnen vestigen in Griekenland. Er moet dus ook aandacht zijn voor de geldigheid van deze andere documenten. In de notities van het persoonlijk onderhoud stelt de PO dat hij vermoedt dat hij geen AMKA en AFM heeft en verzoeker heeft dit beaamd. Er is geen verder onderzoek naar gedaan. Het is moeilijk voor verzoeker om dit te verkrijgen gezien de taalbarrière en gezien het feit dat dit via het internet dient te gebeuren. Er zijn ook administratieve obstakels. Er moet een bepaalde vaardigheid zijn bij de persoon en dat is niet iedereen gegeven, ook verzoeker niet. Hij heeft geen digitale vaardigheden. Er zijn dus obstakels die het moeilijk maken. Net omdat het moeilijk is moet er ook aandacht zijn voor de kwetsbaarheid van verzoeker. Deze wordt gestaafd met medische en psychologische documenten. De advocaat stelt dat hij ziet dat cliënt het heel moeilijk heeft. Zijn sociale situatie is heel moeilijk waardoor zijn situatie moeilijk gedocumenteerd wordt, maar hij heeft wel stappen gezet om dit te documenteren. Er zijn voldoende documenten in het dossier van het CGVS om aan te tonen dat hij kwetsbaar is. Er zijn verschillende littekens die een aanwijzing vormen van foltering. Het feit dat hij gefolterd is, toont een zekere kwetsbaarheid aan, ongeacht de omstandigheden ervan. Verzoeker verklaarde ook dat hij bijna seksueel misbruikt werd maar dat hij er niet over wil spreken omdat hij zijn eer verloren is. De advocaat verklaart dat hij en zijn collega's op kantoor die op zijn dossier werken denken dat het effectief gebeurd is, maar dat hij het niet voor verzoeker kan invullen. Er is een grijze zone, er is iets ernstig gebeurd maar we weten niet wat precies en er zijn gevolgen die geattesteerd zijn door een klinische psycholoog. De advocaat acht zijn kwetsbaarheid aangetoond. Deze twee elementen samen zorgen ervoor dat er verder onderzoek gevoerd moet worden, zeker gezien de ADET slechts geldig is tot 2 mei. Gezien de termijnen voor het verlengen van een ADET zal hij deze nooit tijdig kunnen verlengen voor een terugkeer naar Griekenland. Hij zal alle stappen opnieuw moeten ondernemen en dus zijn situatie moet onderzocht worden zoals de situatie van iemand wiens ADET vervallen is. Het kan gezien worden als een nieuw element en het is efficiënt om het op deze manier te onderzoeken want we weten dat het onmogelijk is om zijn ADET te verlengen voor zijn terugkeer naar Griekenland.

Er wordt gevraagd of er recentere attesten beschikbaar zijn dan degene die voorliggen. De advocaat van verzoeker stelt dat er een recenter attest van april 2025 is, maar dat dit niets nieuws aanbracht, het was louter een herhaling van eerdere dingen en stelde bijkomend dat de negatieve beslissing een impact gehad heeft op de mentale gezondheid van verzoeker. Op heden is de opvolging stopgezet omdat hij geen opvangcentrum meer heeft. Hij verbleef in het opvangcentrum van Sint-Niklaas en de advocaat stelt niet te weten waarom hij daar niet meer verblijft. Het gaat moeilijk met verzoeker en het contact met verzoeker loopt ook moeizaam. Hij heeft een afspraak op het kantoor van de advocaat afgezegd.”

5. De advocaat van verzoekende partij benadrukt ter terechtzitting het belang van een geldige ADET en het beschikken over een AMKA en AFM voor statushouders in Griekenland om toegang te krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan de vluchtelingenstatus die aan verzoekende partij werd verleend. Hij wijst erop dat de ADET van verzoekende partij verstrijkt op 2 mei 2026, dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het onmogelijk is om zijn verblijfsvergunning nog verlengd te krijgen voor het verstrijken ervan en dat hij verklaarde niet over een AMKA en AFM te beschikken.

Na de beschikking van de Raad werd door geen beide partijen bijkomende landeninformatie met betrekking tot de algemene situatie van statushouders bijgebracht. Op basis van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt in de beschikking van de Raad geoordeeld dat *“Uit deze informatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precare omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door de verwerende partij wordt bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precare situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen. In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien. Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetwijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen. Het komt de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen. In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).*

In casu dient te worden vastgesteld dat het verzoek om internationale bescherming betrekking heeft op een persoon die internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland maar wiens ADET verstrijkt op 2 mei 2026. Zoals ter terechtzitting terecht aangehaald door de advocaat van verzoekende partij blijkt uit de

beschikbare landeninformatie dat het onmogelijk zal zijn voor verzoekende partij om haar verblijfsvergunning voor het verstrijken ervan te laten verlengen. In dit verband blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden. In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiëldienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken, kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg. Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland. Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging via het versturen van een standaardformulier per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7-9). Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de verlenging van hun verblijfsvergunning (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moet gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asiëldienst mee dat de registratie ten laatste plaatsvindt 5 dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en *uploaden* van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. *“Alkyoni II”*) kan twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asiëldienst van februari 2025 twee maanden duren, tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale voorzieningen en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een precaire situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt, en vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asiëldienst een nieuwe beslissing nemen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op het einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin verlengde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor

(RAO) (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 10-13; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239).

Bovendien bepaalt de Griekse Asielwet dat de geldigheidsduur van een ADET begint op de datum waarop de asiendiensten de ADET-beslissing hebben genomen met betrekking tot de eerste verblijfsvergunning maar dat bij verlenging van de verblijfsvergunning de geldigheidsdatum van de nieuwe ADET overeenkomt met de vervaldatum van de vorige verblijfsvergunning, en niet met de datum van daadwerkelijke afgifte van de nieuwe ADET. Dit brengt een ernstig risico met zich mee, met name voor houders van subsidiaire bescherming wier ADET één jaar geldig is, aangezien zij hun ADET kort voor het verstrijken of reeds na het verstrijken ervan ontvangen en deze onmiddellijk moeten verlengen gezien de hierboven beschreven vertragingen. In dergelijke gevallen krijgen statushouders van de asiendienst de instructie om een nieuwe aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 16-17).

Uit het voorgaande blijkt dat een statushouder die zijn ADET wil verlengen, kan worden geconfronteerd met een veelvoud aan administratieve, technologische en taalgerelateerde hindernissen, naast lange wachtermijnen.

De beschikbare bronnen bevestigen dat lange wachttijden blijven gelden voor de behandeling van ADET-verlengingsaanvragen en dat deze in sommige gevallen meer dan zes maanden tot meer dan een jaar kunnen aanslepen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 8). Volgens de informatie op de website Refugee.info Greece, bijgewerkt op 8 april 2025, komen in de verlengingsprocedure veelvuldig aanzienlijke vertragingen voor die meer dan een jaar kunnen duren. Volgens de Griekse asiendienst zijn deze vertragingen te wijten aan een aanzienlijke administratieve werklust, aan ontbrekende informatie en fouten in de verlengingsaanvragen en de bijbehorende documenten, aan de herziening van het volledige dossier van de aanvrager, aan de noodzakelijke verificaties om te verzekeren dat er geen belemmeringen zijn voor de verlenging van de verblijfsvergunning (bijvoorbeeld wegens openbare orde en nationale veiligheid, lopende strafprocedures, enz.) en aan het feit dat verschillende andere overheden moeten worden geraadpleegd, waaronder de politie en het *“Ministry of Administrative Reconciliation”* (Refugee.info Greece *“How to renew your residence permit”* van 8 april 2025).

Volgens de informatie van de *Greek Council for Refugees* (GCR) zijn deze lange wachttijden ook te verklaren door een ernstig personeelstekort bij de bevoegde asiendienst voor statushouders (AAU, *Asylum Unit of International Protection Beneficiaries*). In een brief van 16 februari 2024 deelde de directeur van de Griekse asiendienst mee dat slechts 8 ambtenaren zich bogen over de behandeling van deze ADET-verlengingsaanvragen voor heel Griekenland. Volgens informatie die door de asiendiensten aan de RSA is verstrekt, waren op 11 februari 2025 slechts 13 van de 34 ambtenaren, die bij de AAU waren aangesteld, belast met het behandelen van de ADET-verlengingsaanvragen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 8-9). Het geheel van deze gegevens getuigt van een zeer problematische behandelingsduur van de ADET-verlengingsaanvragen.

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel op aanvraag een attest van verlengingsaanvraag (*“attestation of application status”*, *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236; *“certificate of submission of an application”*, *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15). Op aanvraag kunnen de statushouders ook een *“certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus”* of een *“certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming”* verkrijgen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15). Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van deze attesten en certificaten. De huidige attesten van verlengingsaanvraag en de certificaten van beschermingsstatus, die drie tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende de wachtermijn, onder meer, geen toegang tot tewerkstelling of sociale voorzieningen. In de oudere certificaten van beschermingsstatus werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere attesten van verlengingsaanvraag.

In tegenstelling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de attesten en certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt (*“Recognised Refugees 2025.*

Access to documents and socio-economic rights”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15-16; “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19; “*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236-238). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.

In het licht van de beschikbare landeninformatie kan worden besloten dat het voor verzoekende partij onmogelijk is om zijn Griekse verblijfsvergunning die verstrijkt op 2 mei 2026 nog voor deze datum verlengd te krijgen zodat verzoekende partij zich bevindt in de situatie van een statushouder in Griekenland wiens verblijfsvergunning zo goed als verstreken is aangezien deze nog minder dan drie weken geldig is en hij zich vanaf 2 mei 2026 bevindt in de situatie van een statushouder in Griekenland wiens verblijfsvergunning verstreken is.

Zoals terecht aangehaald door de advocaat van verzoekende partij blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat het beschikken over een geldige ADET een cruciale maar niet de enige voorwaarde is om daadwerkelijk toegang te krijgen tot rechten en voorzieningen, verbonden aan de internationale beschermingsstatus in Griekenland, die noodzakelijk zijn opdat verzoekers aan hun elementaire behoeften zouden kunnen voldoen. Een AFM en een AMKA, al dan niet geactualiseerd en geactiveerd, zijn eveneens noodzakelijk voor een statushouder om toegang te krijgen tot onder meer reguliere arbeid en huisvesting en tot niet-spoedeisende medische hulp.

Wanneer een statushouder in het bezit is van een geldige ADET, een geldige AFM en een geldige AMKA, beschikt deze statushouder in theorie volgens de Griekse regelgeving over alle essentiële documenten die hem toelaten zijn rechten als statushouder in Griekenland uit te oefenen en zich toegang te verschaffen tot basisvoorzieningen om zo in zijn levensonderhoud te voorzien. In dit kader mag van een statushouder dan ook worden verwacht dat hij de nodige inspanningen doet om zich te integreren in de Griekse samenleving, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren, zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen.

Zoals in overweging 41 van de Kwalificatierichtlijn wordt benadrukt: “*Om ervoor te zorgen dat personen die internationale bescherming genieten beter daadwerkelijk gebruik kunnen maken van de in deze richtlijn beschreven rechten en voordelen, moet rekening worden gehouden met hun speciale behoeften en met de specifieke integratieproblemen waarmee zij worden geconfronteerd. Het rekening houden met dergelijke zaken moet normalerwijze niet resulteren in een gunstigere behandeling dan voor de eigen onderdanen, zonder afbreuk te doen aan de mogelijkheid voor de lidstaten om gunstiger normen vast te stellen of te handhaven.*” Verder wordt in overweging 48 van de Kwalificatierichtlijn gesteld dat ook rekening moet worden gehouden met “*de ontwikkeling van de arbeidsmarkt in de lidstaten alsook met de ontwikkeling van de gemeenschappelijke basisbeginselen op het vlak van integratie*”. In dit verband wordt aangestipt dat de socio-economische moeilijkheden of perspectieven ook voor de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld huisvesting of tewerkstelling.

Indien de ADET is vervallen, zijn ook de AFM en de AMKA niet langer geldig. Er kan van een statushouder redelijkerwijze worden verwacht dat hij de nodige stappen onderneemt om zijn ADET te verlengen.

Zoals hierboven gesteld, kan een statushouder die zijn ADET wil verlengen, worden geconfronteerd met een veelvoud aan administratieve, technologische en taalgerelateerde hindernissen. Het AIDA-rapport van september 2025 bevestigt dat statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de verlenging van hun verblijfsvergunning (p. 236).

De Raad benadrukt dat waar het Unierecht bepaalde rechten verbindt aan de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, deze slechts uitwerking kunnen krijgen indien een statushouder er ook daadwerkelijk aanspraak op kan maken. Lidstaten kunnen daarbij van statushouders verlangen dat zij voldoen aan een aantal administratieve vereisten, voor zover deze vereisten in overeenstemming zijn met de Kwalificatierichtlijn en deze het voor statushouders in de praktijk niet zeer moeilijk of nagenoeg onmogelijk maken om de door het Unierecht gewaarborgde rechten en voordelen uit te oefenen. Het is bijgevolg niet per definitie onredelijk om van statushouders te verlangen dat zij zich na de verlening van hun beschermingsstatus of na het verstrijken van de verblijfsvergunning die hen op die grond werd afgeleverd, tot de bevoegde diensten wenden en administratieve formaliteiten vervullen zolang dit niet tot gevolg heeft dat hen *de facto* de toegang tot hun socio-economische rechten als statushouders wordt ontzegd.

De vaststelling dat verzoeker als statushouder voor zijn vertrek uit Griekenland zich niet in een situatie van verregaande materiële deprivatie bevond, sluit niet uit dat er actueel een ernstig risico daartoe aannemelijk wordt gemaakt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt immers dat de beoordeling of de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker, als persoon die internationale bescherming

geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest, zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar ook een toekomstgerichte beoordeling vereist van het risico om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen.

In casu wordt door de commissaris-generaal niet betwist dat verzoeker niet over een AMKA beschikt en blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat van zodra de verblijfsvergunning is verstreken, zowel de AMKA als de AFM niet langer geldig zijn en dat al deze documenten noodzakelijk zijn om daadwerkelijk toegang te krijgen tot de reguliere arbeidsmarkt, woningmarkt en andere dan spoedeisende gezondheidszorg.

Zoals reeds aangehaald, getuigt de landeninformatie van een nog steeds zeer problematische behandelingsduur van de ADET-verlengingsaanvragen. Gelet op de beschikbare cijfers, kan niet worden uitgesloten dat verzoeker bij terugkeer naar Griekenland te maken kan krijgen met een wachttijd van langer dan zes maanden tot zelfs een jaar voor het verlengen van zijn ADET, wat cruciaal is om als statushouder in Griekenland daadwerkelijk toegang te krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan de daar verleende internationale bescherming, waaronder toegang tot de legale arbeidsmarkt.

Zoals hierboven toegelicht is een geldige ADET, AMKA en AFM immers nodig om op legale wijze te kunnen werken en om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, en moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring, een AMKA alsook een bankrekening. In casu verstrijkt de geldigheidsduur van verzoekers ADET op 2 mei 2026 en kan worden aangenomen, in acht genomen de beschikbare landeninformatie, dat het voor hem onmogelijk zal zijn deze te verlengen voor deze datum. Verzoekers Griekse verblijfsvergunning is dus zo goed als verstreken en voldoet vanaf 2 mei 2026 minstens niet aan de voorwaarden van een geldige ADET, AFM en AMKA.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, sociale voorzieningen en de huisvesting.

In de beschikking van de Raad werden de individuele omstandigheden van verzoekende partij beoordeeld en werd besloten dat bij haar geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie. Er worden geen recente attesten bijgebracht die een zicht kunnen bieden op actuele situatie van verzoekende partij met betrekking tot haar psychologische problemen en evenmin met betrekking tot de impact van het seksueel geweld waarvan zij verklaart het slachtoffer te zijn geweest.

In de mate dat verzoekende partij geen concrete elementen aanbrengt waaruit een bijzondere kwetsbaarheid of ernstige aantasting van haar zelfredzaamheid kan blijken, dient evenwel ook te worden vastgesteld dat verzoeker slechts summier werd bevroegd over de mate waarin hij over een netwerk, middelen of andere ondersteuning beschikt om de moeilijkheden het hoofd te bieden waarmee hij na het verstrijken van zijn verblijfsvergunning zal worden geconfronteerd om deze te verlengen en in die periode in zijn levensonderhoud te voorzien en zo te vermijden dat hij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie belandt. In dit verband kan ook geen abstractie worden gemaakt van het feit dat verzoekende partij van Gaza afkomstig is, dat aangenomen kan worden dat de situatie in Gaza een impact heeft op het mentaal welzijn van verzoekende partij, dat verzoekende partij voor zijn psychologische problemen psychologische begeleiding heeft gekregen in België en dat hij zich vanaf 2 mei 2026 in een fundamenteel gewijzigde situatie zal bevinden, met name deze van een statushouder wiens verblijfsvergunning verstreken is.

Er kan in de huidige stand van zaken, gelet op de hierboven beschikbare landeninformatie bijgevolg niet zonder verder onderzoek en herevaluatie van de situatie van verzoekende partij, worden aangenomen dat zij als statushouder met een ADET waarvan de geldigheid zo goed als verstreken is binnen een redelijke termijn na terugkeer naar Griekenland op legale wijze in haar levensonderhoud zal kunnen voorzien en dat zij in afwachting van het verlengen van haar ADET, wat blijkens de beschikbare landeninformatie zes maanden tot een jaar kan duren, en het bekomen en actualiseren van haar AMKA en AFM niet in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt terecht te komen.

In de mate dat de commissaris-generaal in haar aanvullende nota's stelt dat verschillende administratieve rechtbanken, waaronder Duitse en Zwitserse administratieve rechtbanken, in talrijke uitspraken geoordeeld hebben dat verzoekers zonder ernstige gezondheidsproblemen die in staat zijn om te werken, over het algemeen gevrijwaard zijn van de risico's die inherent zijn aan de tekortkomingen van het Griekse systeem en dat in deze rechtspraak wordt geduïd dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en levensomstandigheden in Griekenland, ook voor gezinnen met minderjarige kinderen, niet voldoende is om te oordelen dat er sprake zou zijn van een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, wijst de Raad er vooreerst op dat precedentwerking in de continentale rechtstraditie niet wordt aanvaard en dat deze

uitspraken ook niet verder concreet worden toegelicht. Bovendien werd hierboven reeds vastgesteld dat *in casu* verzoeker geen geldige ADET, AMKA en AFM heeft en dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat statushouders in Griekenland zonder deze documenten niet legaal kunnen werken in Griekenland zodat zelfs al heeft verzoeker geen ernstige gezondheidsproblemen en is hij in staat te werken, hij gedurende een potentieel lange periode aangewezen zal zijn op de informele economie, wat betreft het verwerven van een inkomen via arbeid.

De Raad stelt vast dat het arrest van het *Bundesverwaltungsgericht* van 16 april 2025 vermeld in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 11 december 2025 erkent dat de arbeidsverhoudingen in de Griekse schaduw economie worden omschreven als precair en uitbuitend, maar dat het geen bezwaar maakt tegen slechte arbeidsomstandigheden en lange werktijden gecombineerd met ontoereikende lonen gedurende de wachtperiode die nodig is om toegang te krijgen tot de legale arbeidsmarkt. De Raad acht zulke redenering te verregaand. Een cumulatie van deze elementen kan leiden tot situaties die de grenzen van menswaardige arbeid overschrijden en eerder kenmerken vertonen van moderne slavernij.

In de aanvullende nota van de commissaris-generaal wordt geen enkele evaluatie gemaakt van de risico's die mogelijk verbonden zijn aan werken in de informele economie in Griekenland.

Verder laat de beschikbare landeninformatie de Raad evenmin toe het bestaan van dergelijk risico voor statushouders die zich tot de "*ondergrondse economie*" wenden concreet te evalueren. Zo bevat het rechtsplegingsdossier geen, minstens onvoldoende, informatie over de Griekse arbeidsregelgeving en het sociaal strafrecht, alsook over de Griekse (informele) economie en de werkomstandigheden in de Griekse informele economie. Bijgevolg kan de Raad niet nagaan of in het *in casu* mogelijk en redelijk is om van een statushouder te verwachten dat hij bij terugkeer naar Griekenland, tijdens de wachtperiode die nodig is om zijn ADET en andere documenten te verlengen, werk vindt in de Griekse informele economie. Daarbij rijst de vraag of de overheidsinstanties of rechtscolleges redelijkerwijze aan een verzoeker uitdrukkelijk mogen vragen om een handeling te stellen die mogelijk onwettig is en/of waarmee hij zich kan blootstellen aan strafrechtelijke vervolging. Wat er ook van zij, bij gebrek aan informatie over de Griekse arbeidsregelgeving en het sociaal strafrecht, alsook de toepassing ervan in de praktijk, kan niet worden vastgesteld en is de Raad in de huidige stand van zaken dus ook niet overtuigd dat verzoekende partij geen risico loopt te worden gesanctioneerd indien zij aldaar werkt in de informele economie.

Gelet op het geheel van de voorliggende elementen, - met name (i) de actuele en nieuwe landeninformatie die bevestigt dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder moeilijk is, mede omwille van een evolutie naar toenemende bureaucratistische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland en met name de bureaucratistische moeilijkheden waarmee terugkerende statushouders kunnen worden geconfronteerd om een ADET, waarvan de geldigheidsduur is verstreken, te verlengen, hun AFM te actualiseren en hun AMKA te (her)activeren en te reactiveren, rekening houdend met de nieuwe AMKA-verordening, (ii) het gegeven dat de Griekse verblijfsvergunning van verzoekende partij nog slechts tot 2 mei 2026 geldig en dus zo goed als verstreken is; (iv) de administratieve obstakels waarmee zij kan worden geconfronteerd, zoals de lange wachttijden bij het verlengen van haar Griekse verblijfsdocument en het gebrek aan toegang tot gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en sociale voorzieningen zonder een geldig verblijfsdocument; (v) het feit dat in de huidige stand van zaken niet afdoende kan worden vastgesteld dat verzoekende partij over middelen, een netwerk of andere ondersteuning beschikt die haar in staat kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, de mogelijk lange periode voor de verlenging van haar verblijfsvergunning te overbruggen en afdoende het hoofd te bieden aan de moeilijkheden bij terugkeer wat betreft toegang tot de arbeidsmarkt, huisvesting en gezondheidszorg in de periode nodig om de vereiste documenten daartoe te bekomen en haar ADET te verlengen, dringt zich een verder en gedegen onderzoek op naar de door verzoekende partij aangevoerde elementen die haar zouden (kunnen) verhinderen om haar rechten afdoende te doen gelden, verbonden aan haar vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland, en/of waardoor zij zou kunnen worden blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest.

Op basis van het voorgaande kan in deze stand van zaken immers niet worden uitgesloten dat verzoekende partij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, kan terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

De specifieke situatie van verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland moet bijgevolg nader en naar behoren worden geanalyseerd.

Zoals reeds aangehaald blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoekende partij in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan haar specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die haar reeds internationale bescherming heeft verleend, haar zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Gelet op bovenstaande vaststellingen oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken niet langer kan worden besloten dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° lid van de Vreemdelingenwet zijn vervuld.

6. De Raad wijzigt, gelet op hetgeen voorafgaat, zijn standpunt ingenomen in de beschikking.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 april 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET